01002241911040012

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 224**

19 Νοεμβρίου 2004

ΝΟΜΟΣ ΥΠ’ ΑΡΙΘ. 3287

Κύρωση της Σύμβασης για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 18 Μαρτίου 1970, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON THE TAKING OF EVIDENCE ABROAD IN CIVIL OR COMMERCIAL MATTERS

(Concluded March 18, 1970)

The States signatory to the present Convention,

Desiring to facilitate the transmission and execution of Letters of Request and to further the accommodation of the different methods which they use for this purpose,

Desiring to improve mutual judicial co-operation in civil or commercial matters,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

CHAPTER I - LETTERS OF REQUEST

Article 1

In civil or commercial matters a judicial authority of a Contracting State may, in accordance with the provisions of the law of that State, request the competent authority of another Contracting State, by means of a Letter of Request, to obtain evidence, or to perform some other judicial act.

A Letter shall not be used to obtain evidence which is not intended for use in judicial proceedings, commenced or contemplated.

The expression «other judicial act» does not cover the service of judicial documents or the issuance of any process by which judgments or orders are executed or enforced, or orders for provisional or protective measures.

Article 2

A Contracting State shall designate a Central Authority which will undertake to receive Letters of Request coming from a judicial authority of another Contracting State and to transmit them to the authority competent to execute them. Each State shall organize the Central Authority in accordance with its own law.

Letters shall be sent to the Central Authority of the State of execution without being transmitted through any other authority of that State.

Article 3

A Letter of Request shall specify-

a) the authority requesting its execution and the authority requested to execute it, if known to the requesting authority;

b) the names and addresses of the parties to the proceedings and their representatives, if any;

c) the nature of the proceedings for which the evidence is required, giving all necessary information in regard thereto;

d) the evidence to be obtained or other judicial act to be performed.

Where appropriate, the Letter shall specify, inter alia -

e) the names and addresses of the persons to be examined;

f) the questions to be put to the persons to be examined or a statement of the subject-matter about which they are to be examined;

g) the documents or other property, real or personal, to be inspected;

h) any requirement that the evidence is to be given on oath or affirmation, and any special form to be used;

i) any special method or procedure to be followed under Article 9.

A Letter may also mention any information necessary for the application of Article 11.

No legalization or other like formality may be required.

Article 4

A Letter of Request shall be in the language of the authority requested to execute it orJ6e. accompanied by a translation into that language.

Nevertheless, a Contracting State shall accept a Letter in either English or French, or a translation into one of these languages, unless it has made the reservation authorized by Article 33.

A Contracting State which has more than one official language and cannot, for reasons of internal . law, accept Letters in one of these languages for the whole of. its territory, shall, by declaration, specify the language in which the Letter or translation thereof shall be expressed for execution in the specified parts of its territory. In case of failure to comply with this declaration, without justifiable excuse, the costs of translation into the required language shall be borne by the State of origin.

A Contracting State may, by declaration, specify the language or languages other than those referred to in the preceding paragraphs, in which a Letter may be sent to its Central Authority.

Any translation accompanying a Letter shall be certified as correct, either by a diplomatic officer or consular agent or by a sworn translator or by any other person so authorized in either State.

Article 5

If the Central Authority considers that the request does not comply with the provisions of the present Convention, it shall promptly inform the authority of the State of origin which transmitted the Letter of Request, specifying the objections to the Letter.

Article 6

If the authority to whom a Letter of Request has been transmitted is not competent to execute it, the Letter shall be sent forthwith to the authority in the same State which is competent to execute it in accordance with the provisions of its own law.

Article 7

The requesting authority shall, if it so desires, be informed of the time when, and the place where, the proceedings will take place, in order that the parties concerned, and their representatives, if any, may be present. This information shall be sent directly to the parties or their representatives when the authority of the State of origin so requests.

Article 8

A Contracting State may declare that members of the judicial personnel of the requesting authority of another Contracting State may be present at the execution of a Letter of Request. Prior authorization by the competent authority designated by the declaring State may be required.

Article 9

The judicial authority which executes a Letter of Request shall apply its own law as to the methods and procedures to be followed.

However, it will follow a request of the requesting authority that a special method or procedure be followed, unless this is incompatible with the internal law of the State of execution or is impossible of performance by reason of its internal practice and procedure or by reason of practical difficulties.

A Letter of Request shall be executed expeditiously.

Article 10

In executing a Letter of Request the requested authority shall apply the appropriate measures of compulsion in the instances and to the same extent as are provided by its internal law for the execution of orders issued by the authorities of its own country or of requests made by parties in internal proceedings.

Article 11

In the execution of a Letter of Request the person concerned may refuse to give evidence in so far as he has a privilege or duty to refuse to give the evidence -

a) under the law of the State of execution; or

b) under the law of the State of origin, and the privilege or duty has been specified in the Letter, or, at the instance of the requested authority, has been otherwise confirmed to that authority by the requesting authority.

A Contracting State may declare that, in addition, it will respect privileges and duties existing under the law of States other than the State of origin and the State of execution, to the extent specified in that declaration.

Article 12

The execution of a Letter of Request may be refused only to the extent that -

a) in the State of execution the execution of the Letter does not fall within the functions of the judiciary; or

b) the State addressed considers that its sovereignty or security would be prejudiced thereby.

Execution may not be refused solely on the ground that under its internal law the State of execution claims exclusive jurisdiction over the subject-matter of the action or that its internal law would not admit a right of action on it.

Article 13

The documents establishing the execution of the Letter of Request shall be sent by the requested authority to the

requesting authority by the same channel which was used by the latter.

In every instance where the Letter is not executed in whole or in part, the requesting authority shall be informed immediately through the same channel and advised of the reasons.

Article 14

The execution of the Letter of Request shall not give rise to any reimbursement of taxes or costs of any nature.

Nevertheless, the State of execution has the right to require the State of origin to reimburse the fees paid to experts and interpreters and the costs occasioned by the use of a special procedure requested by the State of origin under Article 9, paragraph 2.

The requested authority whose law obliges the parties themselves to secure evidence, and which is not able itself to execute the Letter, may, after having obtained the consent of the requesting authority, appoint a suitable person to do so. When seeking this consent the requested authority shall indicate the approximate costs which would result from this procedure. If the requesting authority gives its consent it shall reimburse any costs incurred; without such consent the requesting authority shall not be liable for the costs.

CHAPTER II - TAKING OF EVIDENCE BY DIPLOMATIC OFFICERS, CONSULAR AGENTS AND COMMISSIONERS

Article 15

In civil or commercial matters, a diplomatic officer or consular agent of a Contracting State may, in the territory of another Contracting State and within the area where he exercises his functions, take the evidence without compulsion of nationals of a State which he represents in aid of proceedings commenced in the courts of a State which he represents.

A Contracting State may declare that evidence may be taken by a diplomatic officer or consular agent only if permission to that effect is given upon application made by him or on his behalf to the appropriate authority designated by the declaring State.

Article 16

A diplomatic officer or consular agent of a Contracting State may, in the territory of another Contracting State and within the area where he exercises his functions, also take the evidence, without compulsion, of nationals of the State in which he exercises his functions or of a third State, in aid of proceedings commenced in the courts of a State which he represents, if-

a) a competent authority designated by the State in which he exercises his functions has given its permission either generally or in the particular case, and

b) he complies with the conditions which the competent authority has specified in the permission.

A Contracting State may declare that evidence may be taken under this Article without its prior permission.

Article 17

In civil or commercial matters, a person duly appointed as a commissioner for the purpose may, without compulsion, take evidence in the territory of a Contracting State in aid of proceedings commenced in the courts of another Contracting State, if-

a) a competent authority designated by the State where the evidence is to be taken has given its permission either generally or in the particular case; and

b) he complies with the conditions which the competent authority has specified in the permission.

A Contracting State may declare that evidence may be taken under this Article without its prior permission.

Article 18

A Contracting State may declare that a diplomatic officer, consular agent or commissioner authorized to take evidence under Articles 15, 16 or 17, may apply to the competent authority designated by the declaring State for appropriate assistance to obtain the evidence by compulsion. The declaration may contain such conditions as the declaring State may see fit to impose.

If the authority grants the application it shall apply any measures of compulsion which are appropriate and are prescribed by its law for use in internal proceedings.

Article 19

The competent authority, in giving the permission referred to in Articles 15, 16 or 17, or in granting the application referred to in Article 18, may lay down such conditions as it deems fit, inter alia, as to the time and place of the taking of the evidence. Similarly it may require that it be given reasonable advance notice of the time, date and place of the taking of the evidence; in such a case a representative of the authority shall be entitled to be present at the taking of the evidence.

Article 20

In the taking of evidence under any Article of this Chapter persons concerned may be legally represented.

Article 21

Where a diplomatic officer, consular agent or commissioner is authorized under Articles 15,16 or 17 to take evidence -

a) he may take all kinds of evidence which are not incompatible with the law of the State where the evidence is taken or contrary to any permission granted pursuant to the above Articles, and shall have power within such limits to administer an oath or take an affirmation;

b) a request to a person to appear or to give evidence shall, unless the recipient is a national of the State where the action is pending, be drawn up in the language of the place where the evidence is taken or be accompanied by a translation into such language;

c) the request shall inform the person that he may be legally represented and, in any State that has not filed a declaration under Article 18, shall also inform him that he is not compelled to appear or to give evidence;

d) the evidence may be taken in the manner provided by the law applicable to the court in which the action is pending provided that such manner is not forbidden by the law of the State where the evidence is taken;

e) a person requested to give evidence may invoke the privileges and duties to refuse to give the evidence contained in Article 11.

Article 22

The fact that an attempt to take evidence under the procedure laid down in this Chapter has failed, .. owing to the refusal of a person to give evidence, shall not prevent an application being subsequently made to take the evidence in accordance with Chapter I.

CHAPTER III - GENERAL CLAUSES

Article 23

A Contracting State may at the time of signature, ratification or accession, declare that it will not execute Letters of Request issued for the purpose of obtaining pre-trial discovery of documents as known in Common Law countries.

Article 24

A Contracting State may designate other authorities in addition to the Central Authority and shall determine the extent of their competence. However, Letters of Request may in all cases be sent to the Central Authority.

Federal States shall be free to designate more than one Central Authority.

Article 25

A Contracting State which has more than one legal system may designate the authorities of one of such systems, which shall have exclusive competence to execute Letters of Request pursuant to this Convention.

Article 26

A Contracting State, if required to do so because of constitutional limitations, may request the reimbursement by the State of origin of fees and costs, in connection with the execution of Letters of Request, for the service of process necessary to compel the appearance of a person to give evidence, the costs of attendance of such persons, and the cost of any transcript of the evidence.

Where a State has made a request pursuant to the above paragraph, any other Contracting State may request from that State the reimbursement of similar fees and costs.

Article 27

The provisions of the present Convention shall not prevent a Contracting State from -

a) declaring that Letters of Request may be transmitted to its judicial authorities through channels other than those provided for in Article 2;

b) permitting, by internal law or practice, any act provided for in this Convention to be performed upon less restrictive conditions;

c) permitting, by internal law or practice, methods of taking evidence other than those provided for in this Convention.

Article 28

The present Convention shall not prevent an agreement between any two or more Contracting States to derogate from -

a) the provisions of Article 2 with respect to methods of transmitting Letters of Request;

b) the provisions of Article 4 with respect to the languages which may be used;

c) the provisions of Article 8 with respect to the presence of judicial personnel at the execution of Letters;

d) the provisions of Article 11 with respect to the privileges and duties of witnesses to refuse to give evidence;

e) the provisions of Article 13 with respect to the methods of returning executed Letters to the requesting authority;

f) the provisions of Article 14 with respect to fees and costs;

g) the provisions of Chapter II.

Article 29

Between Parties to the present Convention who are also Parties to one or both of the Conventions on Civil Procedure signed at The Hague on the 17th of July 1905 and the 1st of March 1954, this Convention shall replace Articles 8-16 of the earlier Conventions.

Article 30

The present Convention shall not affect the application of Article 23 of the Convention of 1905, or of Article 24 of the Convention of 1954.

Article 31

Supplementary Agreements between Parties to the Conventions of 1905 and 1954 shall be considered as equally applicable to the present Convention unless the Parties have otherwise agreed.

Article 32

Without prejudice to the provisions of Articles 29 and 31, the present Convention shall not derogate from conventions containing provisions on the matters covered by this Convention to which the Contracting States are, or shall become Parties.

Article 33

A State may, at the time of signature, ratification or accession exclude, in whole or in part, the application of the provisions of paragraph 2 of Article 4 and of Chapter IL No other reservation shall be permitted.

Each Contracting State may at any time withdraw a reservation it has made; the reservation shall cease to have effect on the sixtieth day after notification of the withdrawal.

When a State has made a reservation, any other State affected thereby may apply the same rule against the reserving State.

Article 34

A State may at any time withdraw or modify a declaration.

Article 35

A Contracting State shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, or at a later date, inform the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands of the designation of authorities, pursuant to Articles 2, 8, 24 and 25.

A Contracting State shall likewise inform the Ministry, where appropriate, of the following -

a) the designation of the authorities to whom notice must be given, whose permission may be required, and whose assistance may be invoked in the taking of evidence by diplomatic officers and consular agents, pursuant to Articles 15, 16 and 18 respectively;

b) the designation of the authorities whose permission may be required in the taking of evidence by commissioners pursuant to Article 17 and of those who may grant the assistance provided for in Article 18;

c) declarations pursuant to Articles 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 and 27;

d) any withdrawal or modification of the above designations and declarations;

e) the withdrawal of any reservation.

Article 36

Any difficulties which may arise between Contracting States in connection with the operation of this Convention shall be settled through diplomatic channels.

Article 37

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Eleventh Session of the Hague Conference on Private International Law.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 38

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 37.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 39

Any State not represented at the Eleventh Session of the Hague Conference on Private International Law which is a Member of this Conference or of the United Nations or of a specialized agency of that Organization, or a Party to the Statute of the International Court of Justice may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 38.

The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the sixtieth day after the deposit of its instrument of accession.

The accession will have effect only as regards the relations between the acceding State and such Contracting States as will have declared their acceptance of the accession. Such declaration shall be deposited at the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands; this Ministry shall forward, through diplomatic channels, a certified copy to each of the Contracting States.

The Convention will enter into force as between the acceding State and the State that has declared its acceptance of the accession on the sixtieth day after the deposit of the declaration of acceptance.

Article 40

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification indicated in the preceding paragraph.

Article 41

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 38, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article42

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 37, and to the States which have acceded in accordance with Article 39, of the following -

a) the signatures and ratifications referred to in Article 37;

b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 38;

c) the accessions referred to in Article 39 and the dates on which they take effect;

d) the extensions referred to in Article 40 and the dates on which they take effect;

e) the designations, reservations and declarations referred to in Articles 33 and 35;

f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 41.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague, on the 18th day of March, 1970, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Eleventh Session of the Hague Conference on Private International Law.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ Ή ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

(Συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1970)

Τα Κράτη που υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Επιθυμώντας να διευκολύνουν τη διαβίβαση και εκτέλεση των δικαστικών παραγγελιών και να προωθήσουν την προσέγγιση των διαφόρων μεθόδων που χρησιμοποιούν για τον σκοπό αυτό,

Μεριμνώντας για την αύξηση της αποτελεσματικότητας της αμοιβαίας δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, κατέληξαν να συνάψουν Σύμβαση για τους σκοπούς αυτούς και συμφώνησαν τις ακόλουθες διατάξεις :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΑΡΘΡΟ 1

Σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις η δικαστική αρχή ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δύναται, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του, να ζητήσει με δικαστική παραγγελία από την αρμόδια αρχή άλλου Συμβαλλόμενου κράτους, να προβεί σε διενέργεια αποδείξεων, καθώς και σε άλλες διαδικαστικές πράξεις.

Δεν δύναται να ζητηθεί η διενέργεια αποδείξεων, όταν σκοπός της είναι να επιτρέψει στα μέρη να συλλέξουν αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε μία διαδικασία εν εξελίξει ή μελλοντική.

Η έκφραση «άλλες διαδικαστικές πράξεις» δεν αφορά την επίδοση ή την κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων, ούτε τα ασφαλιστικά μέτρα ή μέτρα εκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟ 2

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ορίζει μία Κεντρική Αρχή, η οποία επιφορτίζεται να παραλαμβάνει τις δικαστικές παραγγελίες που προέρχονται από μία δικαστική αρχή ενός άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και να τις διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή προκειμένου να εκτελεστούν. Η Κεντρική Αρχή λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπει το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Οι δικαστικές παραγγελίες διαβιβάζονται στην Κεντρική Αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, χωρίς να παρεμβαίνει άλλη αρχή αυτού του κράτους.

ΑΡΘΡΟ 3

Η δικαστική παραγγελία πρέπει να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία :

α) την αιτούσα αρχή και αν είναι δυνατό, την αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση,

β) τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση των μερών, και ενδεχομένως των εκπροσώπων τους,

γ) τη φύση και το αντικείμενο της δίκης και μία συνοπτική έκθεση των γεγονότων,

δ) τις αποδεικτικές πράξεις ή άλλες διαδικαστικές πράξεις που θα πρέπει να πραγματοποιηθούν.

Εφόσον συντρέχει περίπτωση, η δικαστική παραγγελία πρέπει να περιέχει επιπλέον τα ακόλουθα:

ε) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των προσώπων που θα εξετασθούν

ζ) τις ερωτήσεις που θα πρέπει να τεθούν στους μάρτυρες ή τα γεγονότα σχετικά με τα οποία θα πρέπει να ερωτηθούν,

η) τα έγγραφα ή άλλα αντικείμενα που θα πρέπει να εξεταστούν,

θ) την αίτηση να πραγματοποιηθεί ένορκη κατάθεση ή κατάθεση με βεβαίωση, και ενδεχομένως την υπόδειξη του τύπου που θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί,

ι) τον ειδικό τύπο ή διαδικασία των οποίων έχει ζητηθεί η τήρηση σύμφωνα με το άρθρο 9,

Η δικαστική παραγγελία αναφέρει επίσης, εάν υπάρχουν, τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του άρθρου 11.

Δεν δύναται να ζητηθεί καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διαδικασία.

ΑΡΘΡΟ 4

Η δικαστική παραγγελία συντάσσεται στη γλώσσα της αρχής, προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, ή συνοδεύεται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή.

Ωστόσο κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος οφείλει να αποδέχεται τη δικαστική παραγγελία που έχει συνταχθεί στη γαλλική ή την αγγλική γλώσσα ή είναι μεταφρασμένη σε μία από τις γλώσσες αυτές, εκτός αν έχει προβεί στην επιφύλαξη που προβλέπεται στο άρθρο 33.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο έχει πολλές επίσημες γλώσσες και δεν δύναται για λόγους εσωτερικού δικαίου να δεχθεί τις δικαστικές παραγγελίες σε μία από τις γλώσσες αυτές για το σύνολο της επικράτειας του, θα πρέπει να γνωστοποιήσει, με δήλωση, τη γλώσσα στην οποία πρέπει να συντάσσεται ή να μεταφράζεται η δικαστική παραγγελία, με σκοπό την εκτέλεση της στα μέρη της επικράτειας του που το εν λόγω Κράτος έχει καθορίσει. Σε περίπτωση μη τηρήσεως της υποχρεώσεως που προκύπτει από αυτή τη δήλωση, χωρίς κάποια δικαιολογία, τα έξοδα μεταφράσεως στην απαιτούμενη γλώσσα θα επιβαρύνουν το αιτούν Κράτος.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται, μέσω δηλώσεως, να γνωστοποιήσει τη γλώσσα ή τις γλώσσες, εκτός από αυτές που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους, στις οποίες θα πρέπει να απευθύνεται η δικαστική παραγγελία προς την Κεντρική Αρχή.

Κάθε μετάφραση που επισυνάπτεται στη δικαστική παραγγελία θα πρέπει να είναι επίσημα επικυρωμένη, είτε από μία διπλωματική ή προξενική αρχή, είτε από ένα ορκωτό μεταφραστή, είτε από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο σχετικώς εξουσιοδοτημένο σε ένα από τα δύο κράτη.

ΑΡΘΡΟ 5

Εάν η Κεντρική Αρχή εκτιμά ότι οι διατάξεις της Συμβάσεως δεν τηρήθηκαν, πληροφορεί αμέσως την αρχή του αιτούντος κράτους το οποίο της διαβίβασε τη δικαστική παραγγελία, επισημαίνοντας τις αντιρρήσεις της σχετικά με την αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 6

Σε περίπτωση αναρμοδιότητας της αρχής στην οποία απευθύνθηκε η αίτηση, η δικαστική παραγγελία διαβιβάζεται αυτεπαγγέλτως και χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια

δικαστική αρχή του ίδιου κράτους, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπει η νομοθεσία του.

ΑΡΘΡΟ 7

Η αιτούσα αρχή, αν το ζητήσει, μπορεί να πληροφορηθεί την ημερομηνία και τον τόπο όπου θα λάβει χώρα το αιτούμενο μέτρο, έτσι ώστε τα ενδιαφερόμενα μέρη και ενδεχομένως οι εκπρόσωποι τους να μπορούν να παραστούν. Η κοινοποίηση αυτή απευθύνεται άμεσα στα προαναφερόμενα μέρη ή στους εκπροσώπους τους, όταν η αιτούσα αρχή το ζητήσει.

ΑΡΘΡΟ 8

Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει ότι δικαστές της αιτούσας αρχής ενός άλλου Συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να παραστούν κατά την εκτέλεση μιας δικαστικής παραγγελίας. Το μέτρο αυτό μπορεί να υπόκειται στην προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας αρχής που έχει οριστεί από το δηλούν Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 9

Η δικαστική αρχή που προβαίνει στην εκτέλεση μιας δικαστικής παραγγελίας, εφαρμόζει τους νόμους της χώρας της όσον αφορά τον τύπο ή τη διαδικασία που θα πρέπει να τηρήσει.

Ωστόσο γίνεται δεκτή η αίτηση της αιτούσας αρχής για διενέργεια της δικαστικής παραγγελίας σύμφωνα με ειδικό τύπο ή διαδικασία, εκτός αν αντίκεινται στους νόμους του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ή αν η εφαρμογή τους δεν είναι δυνατή, είτε λόγω της δικαστικής πρακτικής στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, είτε λόγω πρακτικών δυσχερειών.

Η δικαστική παραγγελία πρέπει να εκτελείται αμελλητί.

ΑΡΘΡΟ 10

Κατά την εκτέλεση της δικαστικής παραγγελίας η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση εφαρμόζει τα κατάλληλα μέτρα καταναγκασμού, τα οποία προβλέπονται από το εσωτερικό της δίκαιο για τις περιπτώσεις και στο βαθμό που θα ήταν η ίδια υποχρεωμένη να εκτελέσει μια παραγγελία που υποβλήθηκε από τις αρχές του κράτους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ή μια αίτηση που υποβλήθηκε για τον σκοπό αυτό από ένα διάδικο.

ΑΡΘΡΟ 11

Η δικαστική παραγγελία δεν εκτελείται σε περίπτωση που το πρόσωπο, στο οποίο αφορά, επικαλείται μία εξαίρεση ή μία απαγόρευση καταθέσεως με βάση:

α) είτε το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση,

β) είτε το δίκαιο του αιτούντος κράτους,

και οι οποίες προσδιορίζονται στη δικαστική παραγγελία ή ενδεχομένως, επιβεβαιώνονται από την αιτούσα αρχή κατόπιν αιτήσεως της αρχής προς την οποία απευθύνεται η αίτηση.

Επιπλέον, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει ότι αναγνωρίζει αυτές τις εξαιρέσεις και απαγορεύσεις που προβλέπονται στο δίκαιο κρατών άλλων από το αιτούν Κράτος ή το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, στον βαθμό που αυτές προσδιορίζονται σ' αυτή τη δήλωση.

ΑΡΘΡΟ 12

Η εκτέλεση της δικαστικής παραγγελίας δεν γίνεται δεκτή μόνο όταν:

α) η εκτέλεση στο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της δικαστικής εξουσίας, ή

β) το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι μπορεί να πλήξει την κυριαρχία του ή την ασφάλειά του.

Το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση για μόνο τον λόγο ότι διεκδικεί, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιό του, αποκλειστική δικαιοδοσία στην εν λόγω υπόθεση ή στο εσωτερικό δίκαιό του δεν προβλέπονται ένδικα βοηθήματα που να ικανοποιούν το αντικείμενο της αιτήσεως.

ΑΡΘΡΟ 13

Τα έγγραφα που πιστοποιούν την εκτέλεση της δικαστικής παραγγελίας διαβιβάζονται από την αρχή, προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, στην αιτούσα αρχή με τον ίδιο τρόπο που χρησιμοποίησε η τελευταία.

Όταν η δικαστική παραγγελία δεν έχει εκτελεστεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, η αιτούσα αρχή το πληροφορείται αμέσως με τον ίδιο τρόπο και της Κοινοποιούνται οι λόγοι μη εκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟ 14

Η εκτέλεση της δικαστικής παραγγελίας δεν συνεπάγεται την καταβολή τελών ή εξόδων οποιασδήποτε φύσης.

Ωστόσο, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από το αιτούν Κράτος την καταβολή των αποζημιώσεων που δόθηκαν στους πραγματογνώμονες και διερμηνείς και τα έξοδα που προκύπτουν από την εφαρμογή ειδικού τύπου ή διαδικασίας που ζητήθηκαν από το αιτούν Κράτος, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2.

Η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, όταν το δίκαιό της υποχρεώνει», τα μέρη να φροντίσουν για τη συλλογή των αποδεικτικών στοιχείων και η ίδια η αρχή δεν είναι σε θέση να εκτελέσει από μόνη της τη δικαστική παραγγελία, δύναται να αναθέσει την εκτέλεση σε ένα πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό, αφού λάβει την έγκριση της αιτούσας αρχής. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, ζητώντας τα παραπάνω, αναφέρει το κατά προσέγγιση ποσό των εξόδων που θα προέκυπταν από μια τέτοια ενέργεια. Η έγκριση συνεπάγεται για την αιτούσα αρχή» την υποχρέωση να καλύψει τα έξοδα, ενώ αν δεν δώσει την έγκρισή της, η αιτούσα αρχή δεν είναι υπόχρεη για τα έξοδα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΡΘΡΟ 15

Σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις η διπλωματική ή προξενική αρχή ενός Συμβαλλόμενου κράτους δύναται να προβεί, χωρίς να έχει τη δυνατότητα καταναγκασμού, στην επικράτεια ενός άλλου Συμβαλλόμενου κράτους και μέσα στην περιοχή όπου ασκεί τα καθήκοντά της, σε

οποιαδήποτε αποδεικτική πράξη η οποία αφορά μόνο στους υπηκόους ενός κράτους που εκπροσωπεί, Και αφορά σε μία διαδικασία εν εξελίξει ενώπιον δικαστηρίου αυτού του κράτους.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει τη δυνατότητα να δηλώσει ότι αυτή η πράξη δεν μπορεί να γίνει παρά μέσω αδείας που χορηγείται ύστερα από αίτηση της αρχής ή για λογαριασμό της από την αρμόδια αρχή, την οποία έχει υποδείξει το δηλούν Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 16

Η διπλωματική ή προξενική αρχή ενός Συμβαλλόμενου κράτους δύναται επίσης να προβεί, χωρίς να έχει τη δυνατότητα καταναγκασμού, στην επικράτεια ενός άλλου Συμβαλλόμενου κράτους και στην περιοχή όπου ασκεί τα καθήκοντά της, σε οποιαδήποτε αποδεικτική πράξη η οποία αφορά στους υπηκόους του κράτους υποδοχής ή ενός τρίτου κράτους και σχετίζεται με διαδικασία εν εξελίξει ενώπιον δικαστηρίου του κράτους που εκπροσωπεί:

α) εάν η αρμόδια αρχή που ορίστηκε από το Κράτος υποδοχής έδωσε την άδειά της, είτε γενικά είτε για τη συγκεκριμένη περίπτωση, και

β) εάν τηρεί τους όρους που προσδιόρισε η αρμόδια αρχή στην άδειά της.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει ότι οι αποδεικτικές πράξεις που προβλέπονται παραπάνω μπορούν να εκτελεστούν χωρίς την προηγούμενη άδειά του.

ΑΡΘΡΟ17

Σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις οποιοδήποτε πρόσωπο που έχει οριστεί κανονικά ως εντεταλμένο για τον σκοπό αυτό, δύναται να προβεί, χωρίς να έχει τη δυνατότητα καταναγκασμού, στην επικράτεια ενός Συμβαλλόμενου κράτους σε οποιαδήποτε αποδεικτική πράξη, η οποία αφορά σε διαδικασία εν εξελίξει ενώπιον των δικαστηρίων ενός άλλου Συμβαλλόμενου κράτους :

α) εάν η αρμόδια αρχή που έχει οριστεί από το Κράτος της εκτελέσεως έδωσε την άδειά της, είτε γενικά είτε για τη συγκεκριμένη περίπτωση, και

β) εάν τηρεί τους όρους που προσδιόρισε η αρμόδια αρχή στην άδειά της.

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει ότι οι αποδεικτικές πράξεις που προβλέπονται παραπάνω μπορεί να εκτελεστούν χωρίς την προηγούμενη άδειά του.

ΑΡΘΡΟ 18

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει ότι μια διπλωματική ή προξενική αρχή ή ένα εντεταλμένο πρόσωπο, εξουσιοδοτημένο να προβεί σε μια αποδεικτική πράξη σύμφωνα με τα άρθρα 15, 16 και 17, μπορεί να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή που έχει οριστεί από το προαναφερόμενο Κράτος, προκειμένου να λάβει την απαραίτητη συνδρομή για την εκτέλεση αυτής της πράξης με μέσα καταναγκασμού.. Η δήλωση δύναται να περιέχει οποιοδήποτε όρο ο οποίος κρίνεται από το Κράτος που κάνει τη δήλωση ότι είναι κατάλληλος να επιβληθεί.

Όταν η αρμόδια αρχή δέχεται την αίτηση, εφαρμόζει τα κατάλληλα μέσα καταναγκασμού που προβλέπονται από το εσωτερικό της δίκαιο.

ΑΡΘΡΟ 19

Η αρμόδια αρχή, παρέχοντας την άδεια που προβλέπεται στα άρθρα 15, 16 και 17 ή με τη διάταξη που προβλέπεται στα άρθρο 18, δύναται να ορίσει τους όρους που κρίνει κατάλληλους σχετικά με την ώρα, την ημερομηνία και τον τόπο διενέργειας της αποδεικτικής πράξης. Επίσης δύναται να ζητήσει να της γνωστοποιηθούν εκ των προτέρων η ώρα, η ημερομηνία και ο τόπος. Σ' αυτή την περίπτωση ένας εκπρόσωπος αυτής της αρχής μπορεί να είναι παρών κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής πράξης.

ΑΡΘΡΟ 20

Τα πρόσωπα στα οποία αφορά μια αποδεικτική πράξη προβλεπόμενη σ' αυτό το κεφάλαιο μπορούν να παραστούν με τον συνήγορό τους.

ΑΡΘΡΟ 21

Όταν μια διπλωματική ή προξενική αρχή ή ένα εντεταλμένο» πρόσωπο έχει εξουσιοδοτηθεί να προβεί σε μια αποδεικτική πράξη βάσει των άρθρων 15, 16 και 17:

α) δύναται να προβεί σε οποιαδήποτε αποδεικτική πράξη η οποία δεν είναι ασύμβατη με το δίκαιο του κράτους διενέργειας της αποδεικτικής πράξης που παρέχεται βάσει των παραπάνω άρθρων και να λάβει, με τους ίδιους όρους, μια ένορκη κατάθεση ή μια κατάθεση με υπεύθυνη δήλωση,

β) εκτός από την περίπτωση που το πρόσωπο στο οποίο αφορά η αποδεικτική πράξη είναι υπήκοος του κράτους, όπου εκκρεμεί η υπόθεση, κάθε κλήση για εμφάνιση ή συμμετοχή σε μια αποδεικτική πράξη συντάσσεται στη γλώσσα του τόπου όπου η αποδεικτική πράξη πρέπει να διενεργηθεί, ή συνοδεύεται από μετάφραση σ' αυτή τη γλώσσα,

γ) η κλήση αναφέρει ότι το πρόσωπο δύναται να παραστεί με τον συνήγορό του και, προκειμένου περί κράτους το οποίο δεν έχει κάνει τη δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 18, ότι δεν οφείλει να εμφανιστεί ή να συμμετάσχει στην αποδεικτική πράξη,

δ) η αποδεικτική πράξη δύναται να διενεργηθεί σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους, στο οποίο ανήκει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση, υπό την προϋπόθεση να μην απαγορεύεται ο τύπος αυτός από το δίκαιο του κράτους όπου διενεργείται η αποδεικτική πράξη,

ε) το πρόσωπο από το οποίο ζητείται η παροχή αποδεικτικών στοιχείων δύναται να επικαλεστεί τις εξαιρέσεις και τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11.

ΑΡΘΡΟ 22

Το γεγονός ότι μια αποδεικτική πράξη δεν μπόρεσε να εκτελεστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου λόγω της αρνήσεως ενός προσώπου να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία, δεν εμποδίζει να αποσταλεί αργότερα μια δικαστική παραγγελία για την ίδια πράξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 23

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται κατά την υπογραφή, την επικύρωση ή την προσχώρηση να δηλώσει

ότι δεν εκτελεί τις δικαστικές παραγγελίες που έχουν ως αντικείμενο μια διαδικασία, η οποία στα κράτη του Common Law αποκαλείται «κοινοποίηση εγγράφων προ της δίκης».

ΑΡΘΡΟ 24

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ορίσει, εκτός από την Κεντρική Αρχή, και άλλες αρχές των οποίων προσδιορίζει τις αρμοδιότητες. Ωστόσο, οι δικαστικές παραγγελίες μπορούν να διαβιβάζονται πάντα στην Κεντρική Αρχή.

Τα ομοσπονδιακά κράτη έχουν το δικαίωμα να ορίζουν περισσότερες κεντρικές αρχές.

ΑΡΘΡΟ 25

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο ισχύουν πολλά συστήματα δικαίου, δύναται να ορίσει τις αρχές ενός από αυτά τα συστήματα, οι οποίες θα έχουν την αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκτέλεση των δικαστικών παραγγελιών κατ' εφαρμογή της παρούσας Συμβάσεως.

ΑΡΘΡΟ 26

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν υποχρεώνεται λόγω συνταγματικών περιορισμών, δύναται να καλέσει το αιτούν Κράτος να καταβάλει τα έξοδα εκτελέσεως της δικαστικής παραγγελίας που αφορούν στην επίδοση ή την κοινοποίηση για εμφάνιση, τις αποζημιώσεις που οφείλονται στο πρόσωπο που καταθέτει και τη σύνταξη του πρακτικού της αποδεικτικής πράξης.

Όταν ένα Κράτος κάνει χρήση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, κάθε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να καλέσει αυτό το Κράτος να καταβάλει τα αντίστοιχα έξοδα.

ΑΡΘΡΟ 27

Οι διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως δεν εμποδίζουν το Συμβαλλόμενο Κράτος:

α) να δηλώσει ότι οι δικαστικές παραγγελίες μπορούν να διαβιβαστούν στις δικαστικές αρχές του με άλλους τρόπους από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 2 ,

β) να επιτρέπει, σύμφωνα με τους νόμους του ή το εσωτερικό εθιμικό δίκαιό του, την εκτέλεση των πράξεων στις οποίες η Σύμβαση εφαρμόζεται, βάσει λιγότερο περιοριστικών προϋποθέσεων,

γ) να επιτρέπει, σύμφωνα με τους νόμους του ή το εσωτερικό εθιμικό δίκαιό του, μεθόδους συλλογής αποδεικτικών στοιχείων άλλες από εκείνες που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 28

Δεν αντίκειται στην παρούσα Σύμβαση η συμφωνία των Συμβαλλόμενων κρατών να παρεκκλίνουν:

α) από το άρθρο 2, όσον αφορά στην οδό διαβιβάσεως των δικαστικών παραγγελιών,

β) από το άρθρο 4, όσον αφορά στις χρησιμοποιούμενες γλώσσες,

γ) από το άρθρο 8, όσον αφορά στην παρουσία δικαστών κατά την εκτέλεση των δικαστικών παραγγελιών ,

δ) από το άρθρο 11, όσον αφορά στις εξαιρέσεις και απαγορεύσεις σχετικά με την κατάθεση,

ε) από το άρθρο 13, όσον αφορά στη διαβίβαση των εγγράφων που πιστοποιούν την εκτέλεση,

ζ) από το άρθρο 14, όσον αφορά στην πληρωμή των εξόδων,

η) από τις διατάξεις του κεφαλαίου ΙΙ.

ΑΡΘΡΟ 29

Η παρούσα Σύμβαση θα αντικαταστήσει, στις σχέσεις ανάμεσα στα κράτη που θα την επικυρώσουν, τα άρθρα 8 έως 16 των Συμβάσεων σχετικά με την πολιτική δικονομία, οι οποίες αντιστοίχως υπογράφηκαν στην Χάγη στις 17 Ιουλίου 1905 και την 1 η Μαρτίου 1954, στο μέτρο που τα κράτη αυτά είναι μέρη στη μία ή την άλλη Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 30

Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή του άρθρου 23 της Συμβάσεως του 1905, ούτε του άρθρου 24 της Συμβάσεως του 1954.

ΑΡΘΡΟ 31

Οι πρόσθετες συμφωνίες στις Συμβάσεις του 1905 και 1954, που είχαν συναφθεί από τα Συμβαλλόμενα κράτη, θεωρούνται επίσης εφαρμοστέες στην παρούσα Σύμβαση, εκτός εάν τα ενδιαφερόμενα κράτη προβούν σε διαφορετική συμφωνία.

ΑΡΘΡΟ 32

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 29 και 31, η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει τις συμφωνίες, στις οποίες τα Συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θα είναι Μέρη, και οι οποίες περιλαμβάνουν διατάξεις σχετικά με υποθέσεις οι οποίες ρυθμίζονται από την παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 33

Κάθε Κράτος κατά την υπογραφή, την επικύρωση ή την προσχώρηση έχει το δικαίωμα να αποκλείσει συνολικά ή εν μέρει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 4, καθώς και του κεφαλαίου ΙΙ. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν θα γίνεται δεκτή .

Κάθε Κράτος δύναται, οποιαδήποτε στιγμή, να ανακαλέσει μια επιφύλαξη που έχει διατυπώσει. Το αποτέλεσμα της επιφυλάξεως θα παύσει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα μετά την κοινοποίηση της ανακλήσεως.

Όταν ένα Κράτος διατυπώσει μια επιφύλαξη, κάθε άλλο Κράτος το οποίο επηρεάζεται από αυτή, δύναται να εφαρμόσει την ίδια ρύθμιση έναντι του κράτους που διατύπωσε την επιφύλαξη.

ΑΡΘΡΟ 34

Κάθε Κράτος δύναται οποιαδήποτε στιγμή να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει μια δήλωση.

ΑΡΘΡΟ 35

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα υποδείξει στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας, είτε κατά την κατάθεση των εγγράφων της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεως, είτε αργότερα, τις αρχές που προβλέπονται στα άρθρα 2, 8, 24 και 25.

Θα κοινοποιήσει, ενδεχομένως, σύμφωνα με τις ίδιες προϋποθέσεις:

α) τον καθορισμό των αρχών, στις οποίες οι διπλωματικές ή προξενικές αρχές θα πρέπει να απευθύνονται βάσει

του άρθρου 16, και των αρχών εκείνων που μπορούν να παρέχουν την άδεια ή τη συνδρομή που προβλέπονται στα άρθρα 15,16 και 18,

β) τον καθορισμό των αρχών που μπορούν να παρέχουν στο εντεταλμένο πρόσωπο την άδεια που προβλέπεται στο άρθρο 17 ή τη συνδρομή που προβλέπεται στο άρθρο 18,

γ) τις δηλώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4, 8, 11, 15, 16», 17, 18, 23 και 27,

δ) οποιαδήποτε ανάκληση ή τροποποίηση του καθορισμού και των δηλώσεων που αναφέρονται παραπάνω,

ε) οποιαδήποτε ανάκληση επιφυλάξεων.

ΑΡΘΡΟ 36

Οι δυσκολίες που τυχόν θα ανακύπτουν ανάμεσα στα Συμβαλλόμενα κράτη λόγω της εφαρμογής της παρούσας Συμβάσεως θα ρυθμίζονται δια της διπλωματικής οδού.

ΑΡΘΡΟ 37

Η παρούσα Σύμβαση μπορεί να υπογραφεί από κράτη που εκπροσωπούνται στην ενδέκατη σύνοδο της Συνδιασκέψεως της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

Θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικυρώσεως θα κατατεθούν στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

ΑΡΘΡΟ 38

Η παρούσα Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει εξήντα ημέρες μετά την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικυρώσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2.

Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει για κάθε υπογράφον Κράτος, το οποίο θα την επικυρώσει μεταγενέστερα, εξήντα ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως.

ΑΡΘΡΟ 39

Κάθε Κράτος το οποίο δεν εκπροσωπείται στην ενδέκατη σύνοδο της Συνδιασκέψεως της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο και είναι μέλος της Συνδιασκέψεως ή του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ή μιας εξειδικευμένης οργανώσεως αυτού, ή Συμβαλλόμενο Μέρος στο Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου, θα μπορεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση μετά την έναρξη ισχύος της βάσει της πρώτης παραγράφου του άρθρου 38.

Το έγγραφο προσχωρήσεως θα κατατεθεί στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει για το προσχωρούν Κράτος εξήντα ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου προσχωρήσεως.

Η προσχώρηση θα ισχύει μόνο στις σχέσεις ανάμεσα στο προσχωρούν Κράτος και τα συμβαλλόμενα κράτη, τα οποία θα δηλώσουν ότι αποδέχονται αυτήν την προσχώρηση. Η δήλωση αυτή θα κατατεθεί στο Υπουργείο Εξωτερικών, της Ολλανδίας, το οποίο θα αποστείλει δια της διπλωματικής οδού ένα επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος.

Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει μεταξύ του κράτους που προσχώρησε και του κράτους που δήλωσε ότι αποδέχεται αυτή την προσχώρηση, εξήντα ημέρες μετά την κατάθεση της δηλώσεως αποδοχής.

ΑΡΘΡΟ 40

Κάθε Κράτος, κατά την υπογραφή της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεως μπορεί να δηλώσει ότι η παρούσα Σύμβαση αφορά το σύνολο των εδαφών που εκπροσωπεί σε διεθνές επίπεδο, ή μια ή περισσότερες περιοχές. Η δήλωση αυτή καθίσταται έγκυρη από την έναρξη ισχύος της Συμβάσεως γι' αυτό το Κράτος.

Στη συνέχεια, οποιαδήποτε επέκταση παρόμοιας φύσης θα κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει για τα εδάφη στα οποία αφορά η επέκταση, εξήντα ημέρες μετά την κοινοποίηση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

ΑΡΘΡΟ 41

Η παρούσα Σύμβαση θα έχει διάρκεια πέντε ετών από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της, σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 38, ακόμα και για τα κράτη που θα την επικυρώσουν ή θα προσχωρήσουν μεταγενέστερα.

Η Σύμβαση θα ανανεώνεται σιωπηρώς κάθε πέντε χρόνια, εκτός αν υπάρξει καταγγελία.

Η καταγγελία θα κοινοποιηθεί στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από τη λήξη της προθεσμίας των πέντε ετών.

Μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα από τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Η καταγγελία θα ισχύει μόνο έναντι του κράτους που την κοινοποίησε. Η Σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ για τα άλλα Συμβαλλόμενα κράτη.

ΑΡΘΡΟ 42

Το Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας θα κοινοποιήσει στα κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 37, καθώς και στα κράτη τα οποία θα έχουν προσχωρήσει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 :

α) τις υπογραφές και επικυρώσεις βάσει του άρθρου 37,

β) την ημερομηνία που η παρούσα Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 38,

γ) τις προσχωρήσεις βάσει του άρθρου 39 και την ημερομηνία από την οποία θα αρχίσουν να ισχύουν,

δ) τις επεκτάσεις βάσει του άρθρου 40 και την ημερομηνία από την οποία θα αρχίσουν να ισχύουν,

ε) τους διορισμούς, επιφυλάξεις και δηλώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 33 και 35,

ζ) τις καταγγελίες βάσει της τρίτης παραγράφου του άρθρου 41.

Σε πίστωση των παραπάνω, οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Χάγη, στις 18 Μαρτίου 1970, στη Γαλλική και Αγγλική γλώσσα, με καθένα από τα δύο κείμενα να έχει την ίδια ισχύ, σε ένα αντίτυπο, το οποίο θα κατατεθεί στο αρχείο της κυβερνήσεως της Ολλανδίας και από το οποίο ένα επικυρωμένο αντίγραφο θα επιδοθεί δια της διπλωματικής οδού, σε κάθε Κράτος που θα εκπροσωπηθεί στην ενδέκατη σύνοδο της Συνδιασκέψεως της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

Άρθρο δεύτερο

1. Η Ελλάδα δηλώνει ότι ως Κεντρική Αρχή για την εφαρμογή της Σύμβασης, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 35 αυτής, ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 33 «δηλώνει ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2 της Σύμβασης, οι δικαστικές παραγγελίες πρέπει νά υποβάλλονται στην ελληνική γλώσσα ή να συνοδεύονται από μετάφραση στην ελληνική.

3. Σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 35 παρ. 2γ οι δικαστές της αιτούσας αρχής ενός άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να παρίστανται στην εκτέλεση μιας αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, εφόσον έχει προηγουμένως δοθεί έγκριση εκ μέρους της Κεντρικής Αρχής της Ελλάδος.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 18 η Ελλάδα δηλώνει ότι θα παράσχει την απαραίτητη συνδρομή για την εκτέλεση των αποδεικτικών πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 15, 16 και 17 με την προϋπόθεση ότι η εκτέλεση θα γίνεται σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο.

5. Η Ελλάδα δηλώνει ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 23 της Σύμβασης, δεν θα εκτελεί τις αιτήσεις δικαστικών συνδρομών που έχουν ως αντικείμενο την κοινοποίηση εγγράφων προ της δίκης».

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 38 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 17 Νοεμβρίου 2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ	**Π. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ**	**Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 2004

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http: www.et.gr – e-mail: webmaster @ et.gr

Πληροφορίες Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και λοιπών Φ.Ε.Κ.: 210 527 9000-4
Φωτοαντίγραφα παλαιών ΦΕΚ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΜΑΡΝΗ 8 - Τηλ. (210)8220885 - 8222924
Δωρεάν διάθεση τεύχους Προκηρύξεων ΑΣΕΠ αποκλειστικά από Μάρνη 8

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227	**(2310) 423 956**	**ΚΟΜΟΤΗΝΗ** - Δημοκρατίας 1	**(25310) 22 858**
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Ευριπίδου 63	**(210) 413 5228**	**ΛΑΡΙΣΑ** - Διοικητήριο	**(2410) 597449**
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327	**(2610) 638 109**	**ΚΕΡΚΥΡΑ** - Σαμαρά 13	**(26610) 89 127**
	(2610) 638 110		**(26610) 89 105**
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο	**(26510) 87215**	**ΗΡΑΚΛΕΙΟ** - Πλ. Ελευθερίας 1	**(2810) 396 409**

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:
- Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 16 σελίδες σε 1 euro, προσαυξανόμενη κατά 0,20 euro για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα ΦΕΚ σε 0,15 euro ανά σελίδα.

Σε μορφή CD:

Τεύχος	Περίοδος	EURO	Τεύχος	Περίοδος	EURO
Α΄	Ετήσιο	150	Αναπτυξιακών Πράξεων	Ετήσιο	50
Α	3μηνιαίο	40	Ν.Π.Δ.Δ.	Ετήσιο	50
Α΄	Μηνιαίο	15	Παράρτημα	Ετήσιο	50
Β’	Ετήσιο	300	Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	Ετήσιο	100
Β΄	3μηνιαίο	80	Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου	Ετήσιο	5
Β΄	Μηνιαίο	30	Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Ετήσιο	200
Γ	Ετήσιο	50	Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Εβδομαδιαίο	5
Δ΄	Ετήσιο	220	Α.Ε. & Ε.Π.Ε	Μηνιαίο	100
Δ΄	3μηνιαίο	60			

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. ειδικού ενδιαφέροντος σε μορφή cd-rom και μέχρι 100 σελίδες σε 5 euro προσαυξανόμενη κατά 1 euro ανά 50 σελίδες.
- Η τιμή πώλησης σε μορφή cd- rom δημοσιευμάτων μιας εταιρείας στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. σε 5 euro ανά έτος.

Τα παραπάνω cd-rom διατίθενται ύστερα από σχετική παραγγελία και αφορούν Φ.Ε.Κ. που έχουν δημοσιευθεί μετά από το έτος 1994.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ Φ.Ε.Κ. : τηλεφωνικά : 210- 9472555 , fax : 210- 9472556 internet : http://www.et.gr.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

	Σε έντυπη μορφή	Από το Internet
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	225 €	190 €
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	320 €	225 €
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	65 €	ΔΩΡΕΑΝ
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	320 €	160 €
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	160 €	95 €
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	65 €	ΔΩΡΕΑΝ
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κτλ.)	33 €	ΔΩΡΕΑΝ
Δελτίο Εμπορικής και Βιομ/κής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	65 €	33 €
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	10 €	ΔΩΡΕΑΝ
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	2.250 €	645 €
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	225 €	95 €
Πρώτο (Α΄), Δεύτερο (Β΄) και Τέταρτο (Δ΄)	–	450 €

Για την παροχή δικαιώματος ηλεκτρονικής πρόσβασης σε Φ.Ε.Κ. προηγούμενων ετών, η τιμή προσαυξάνεται πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής έτους 2004, κατά 25 euro ανά έτος παλαιότητας και ανά τεύχος.

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στις ΔΟΥ (το ποσό συνδρομής καταβάλλεται στον κωδικό αριθμό εσόδων ΚΑΕ 2531 και το ποσό υπέρ ΤΑΠΕΤ (5% του ποσού της συνδρομής) στον κωδικό αριθμό εσόδων ΚΑΕ 3512). Το πρωτότυπο αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) θα πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στην αρμόδια Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσοστού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται και από τις ΔΟΥ.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα λήψης των δημοσιευμάτων μέσω internet, με την καταβολή των αντίστοιχων ποσών συνδρομής και ΤΑΠΕΤ .
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα ημερολογιακό έτος. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι την 31ην Δεκεμβρίου κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ